

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 284/2019
21.03.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Миролјуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. Кривичног законика у вези са кривичним делом изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јована Ћирића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 8К. 745/13 од 14.06.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 949/18 од 01.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 21.03.2019. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јована Ћирића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 8К. 745/13 од 14.06.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 949/18 од 01.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву 8К. 745/13 од 14.06.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. КЗ у вези са кривичним делом изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци која ће се извршити без електронског надзора, тако што осуђени не сме напуштати просторије у којима станује у ..., улица ..., осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико осуђени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора. Наведеном пресудом одлучено је и о имовинскоправном захтеву оштећених као и о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 949/18 од 01.11.2018. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Панчеву и браниоца

окривљеног и пресуда Основног суда у Панчеву К. бр. 745/13 од 14.06.2018. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адвокат Јован Ћирић, благовремено је поднео захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 4. у вези члана 439. тачка 2) и члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи оптужбе или побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним пресудама повређен закон из члана 439. тачка 2) ЗКП обзиром да кривично дело изазивање опште опасности у основном облику, као и кривично дело тешко дело против опште сигурности, представљају кривична дела са бланкетном диспозицијом, те да се извршење ових кривичних дела врши кршењем посебних закона или прописа који регулишу конкретну материју, а да се у изреци пресуде не наводи о којим законима и прописима се ради, односно не наводе се одредбе тих закона и прописа, већ само паушално-да је окривљени електричном енергијом изазвао опасност за живот или тело људи, односно да није поступио по прописима и техничким правилима о мерама заштите.

Одредбом члана 278. став 1. КЗ прописано је да ко пожаром, поплавом, експлозијом, отровом или отровним гасом, радиоактивним или другим јонизујућим зрачењем, електричном енергијом, моторном силом или каквом другом општеопасном радњом или средством изазове опасност за живот или тело људи или за имовину већем обима казниће се затвором од шест месеци до пет година и новчаном казном.

Имајући у виду цитирану одредбу члана 278. став 1. КЗ, произилази да се основни облик овог кривичног дела може извршити са неком од више алтернативно прописаних радњи.

У изреци првостепене пресуде окривљени је оглашен кривим да је електричном енергијом изазвао опасност за живот и тело људи, а што представља једну од алтернативно прописаних радњи којом се може извршити кривично дело из члана 278. КЗ, односно непредузимањем мера заштите изавао опасност за живот и тело људи, а што је довело до струјног удара и смрти покојног као квалификаторне околности ... те је суд правилно применио закон и радње окривљеног квалификовао као кривично дело тешко дело против опште

сигурности из члана 288. став 4. КЗ у вези са кривичним делом изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. КЗ.

Сходно изнетом, неосновани су наводи браниоца који се односе на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

У преосталом делу захтева којим образлаже повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљеног у суштини износи своју верзију догађаја, те онда и сопствену правну оцену, односно квалификацију о постојању, односно непостојању кривичног дела за које је окривљени АА оглашен кривим и осуђен.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче и да је побијаним пресудама повређен закон из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, тиме што је на штету окривљеног прекорачена оптужба. У вези са тим, бранилац у захтеву наводи да је оптужним актом ОЈТ Панчево окривљеном АА стављено на терет извршење кривичног дела из нехата, да оптужни акт није садржао сва обележја кривице и да суд није био овлашћен да мења субјективно и објективно обележје кривичног дела, а што је учинио и прекорачио границе свог овлашћења, тако што је у изреку пресуде унео да је окривљени кривично дело учинио у урачунљивом стању и дајући комплетан опис утврђене виности код окривљеног, односно да је исти „био свестан да својом радњом може учинити кривично дело али је олако држао да до тога неће доћи“.

Изнете наводе захтева браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване, а ово из следећих разлога:

Одредбом члана 420. ЗКП, прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе, садржане у поднетој односно на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа дела који је дат у оптужном акту додавањем нове радње извршења, односно веће криминалне количине, на који начин се погоршава његов положај у погледу правне оцене дела или кривичноправне санкције.

У конкретном случају, правноснажна пресуда се односи на исто лице - окривљеног АА и на кривично дело за које је оптужен - тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. КЗ у вези са кривичним делом изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. КЗ.

Првостепени суд је у пресуди само уподобио изреку утврђеном чињеничном стању и тиме што је у изреку унео да је окривљени поступао у урачунљивом стању није извршио прекорачење оптужбе, јер способност окривљеног да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, као оборива претпоставка, није била доведена у питање у току самог поступка, дакле радило се о неспорној чињеници.

Свест окривљеног о забрањености кривичног дела, односно свест о противправности предузетих радњи је садржана идентично и у диспозитиву оптужног акта и у изреци пресуде.

Такође, диспозитив оптужбе и изрека пресуде садрже идентични субјективни елемент у погледу свести окривљеног о кривичном делу и како је оптужбом окривљеном стављено на терет извршење кривичног дела из нехата, као лакши облик кривице, уношењем у изреку пресуде да је окривљени олако држао да до наведене последице неће доћи, по оцени Врховног касационог суда није извршено прекорачење, односно није учињена повреда закон из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП. Осим изнетог, нехатно поступање окривљеног произилази из комплетног описа радњи како из оптужбе тако и из изреке пресуде, јер је окривљени као лице које није овлашћено за манипулацију електричном енергијом, без одобрења поставио осигураче у КПК и тиме довео под напон електро- вод, а што је довело до струјног удара и смрти једног лица, на који начин је био свестан да може учинити дело, али је олако држао да до тога неће доћи.

Дакле, суд се наведеним изменама у изреци пресуде кретао у оквирима оптужног акта, при чему окривљени није оглашен кривим за теже дело нити за већу криминалну количину, нити већи степен кривице, односно није оглашен кривим за више криминалних активности и већу криминалну вољу од оне за коју је оптужен, нити је наведена измена извршена на штету окривљеног. На изнети начин окривљени није доведен у неповољнији кривично процесни положај.

Дакле, како је чињенични опис у изреци правноснажне пресуде остао у границама чињеничног основа из оптужбе, односно у границама оних чињеница и околност на којима се оптужба заснива, а из којих произилазе законска обележје кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. КЗ у вези са кривичним делом изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. КЗ, то су у конкретном случају неосновани наводи браниоца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић